

VELIKI ČETRTEK

Veliki teden 2020

Veliki četrtek je dan evharistije in postavitve duhovniške službe. Na ta dan se spominjamo obhajanja Jezusove zadnje večerje z apostoli, ki predstavlja ustanovitev zakramenta evharistije. Spominjamo se tudi zapovedi ljubezni in služenja drug drugemu.

VELIKI ČETRTEK IN EVHARISTIJA

Za poimenovanje in označevanje zakramenta evharistije, ki ga je Jezus ustanovil pri zadnji večerji, so prvi kristjani uporabljali izraz lomljenje kruha, prav po značilnem dejanju, ko so pri evharistiji lomili kruh. Pozneje se je uveljavil izraz evharistija, ki v grškem jeziku pomeni (za)hvala, glagol eucharistein pa pomeni zahvaljevati se. Nekateri tudi danes upravičeno govorijo o zahvalni daritvi. Šele v poznejši dobi se je uveljavil izraz maša. Izhaja iz latinske besede mittere (poslati, odposlati), saj so verniki pri maši poslani, da jo uresničujejo v svojem življenju. V starokrščanskih časih so v Rimu po evharistični molitvi razlomili posvečeni kruh in ga po diakonih poslali drugim cerkvam v mestu. Tam so jih dali v kelih, da bi tako pokazali, kako so ena sama Cerkev, ker obhajajo eno evharistijo. Posvečeni kruh so poslali tudi bolnikom, ki se niso mogli udeležiti evharistije, in mučencem, ki so bili zaprti v ječah.

SIMBOLI VELIKEGA ČETRTEKA

Simbola kruha in vina sta nerazdružljiva. Hrana in pijača sta človeški potrebi, zato kruh predstavlja osnovno hrano, ki je nujna za preživetje. Jezus je kruh in vino zaradi njune sporočilnosti pri zadnji večerji izbral za znamenji njegovega telesa in krvi.

Kruh in vino poleg posebnega pomena v okviru posvetitve pri maši simbolizirata tudi cerkveno skupnost in njeno edinost. Kruh je pripravljen iz moke, ki se pridobiva iz številnih zmletih žitnih zrn, vino pa iz mnogih grozdnih jagod. Prve krščanske skupnosti so v teh prvinah videle znamenje edinosti Cerkve, saj je tudi Cerkev sestavljena iz številnih posameznikov, ki sobivajo v duhu edinosti.

“
*Novo zapoved
vam dam, da se
ljubite med
seboj! Kakor
sem vas jaz
ljubil, tako se
tudi vi ljubite
med seboj!*
(Jn. 14,34)